

По полето ясно, чисто
Грѣй на изтокъ вечъ зорница;
Студъ се спуца пакъ надъ село —
Татко тръгна за горица.

Зимна ноцъ се разтлява,
Слънце блѣсна задъ боази,
По дървета скрѣжъ се рони,
Снѣгъ блѣщука катъ елмази.

Грачатъ гарги на дружини,
Диви гжски на верига,
Пушатъ бѣлитѣ комини,
На кълба се димъ издига.

Всѣки веселъ бърза шава,
Викъ се носи отъ шопари,
Ей Коледа приближава,
Какъ се радватъ млади, стари! . . .

Мрѣжна вече. На огнище
Вратъ гърнета съ бобъ и леща,
Всѣки дома се прибра,
Веселъ празника посрѣща.

Тази вечеръ — Бждни вечеръ,
Край на зимни дълги пости;
Ще ни дойдатъ коледари
Тази вечеръ пакъ на гости.

Ц. Калчевъ.